

פרשת יתרו

ויצא משה לקראת חותנו... וישאלו איש לרעהו לשלום (יח, ז)

פעם אחת שלח הצדיק רבי מאיר מפרימישלאן מכתב להגאון רבי שלמה קלוגר ובו כתב כי הוא מבקש להיוועד עימו בכפר פלוני ביום פלוני.

נענה רבי שלמה לקריאתו של הרבי וביום המיועד הגיעו שניהם אל הכפר.

קרא רבי מאיר למשמשו ואמר לו: לך נא ושאל את פי הגאון שיאמר על פי דין תורה מי מאתנו צריך ללכת ולהקביל את פני רעהו, האם אני הוא זה אשר צריך ללכת אליו או שמא עליו לבוא אלי תחילה.

הלך השמש ושאל כפי שנצטווה מרבו. בדין הוא אמר רבי שלמה שיבוא הוא אלי תחילה! חזר השמש ומסר לרבו את תשובתו של רבי שלמה.

לבש הרבי את מעילו נטל את מקלו ויצא אל אכסנייתו של רבי שלמה להקדים ולשאל בשלומו.

כאשר נפגשו שאל אותו הרבי: אמור נא לי רבי שלמה, מהו המקור לתשובתך שאני הוא זה אשר צריך להקדים ולבוא.

מקור תשובתי נענה רבי שלמה ואמר נמצא בפסוק: "ויצא משה לקראת חותנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו שלום", ומבאר רש"י: איני יודע מי השתחוה למי, אלא שכשהוא אומר "איש לרעהו", מי הקרוי "איש", זה משה, שנאמר (במדבר י"ב, ג'): "והאיש משה".

אם כן אמר רבי שלמה נמצאנו למדים מדברי רש"י שמשה הוא זה שהקדים שלום ליתרו.

ולכאורה קשה, הרי במדבר היו שניהם בדרך ומפני מה ראה משה להקדים שלום ליתרו? אלא סבור אני לומר המשיך רבי שלמה שמשה רבינו הקדים לו שלום מפני שיתרו הלך מרחק רב ממדין עד מקום פגישתם ואילו משה רבינו הלך דרך קצרה.

גם אני סיים רבי שלמה נסעתי מרחק רב מעירי, ברודי, ואילו כבודו נסע רק כמה פרסאות. משום כך הוריתי על פי דין תורה שהרבי הוא זה אשר צריך לבוא תחילה אלי.

מקור: מטעמים לשולחן שבת